

Udryddes Danmarks ulve systematisk?

Ulve forsvinder på stribe, men vores ellers præcise overvågningssystemer giver ikke svar på hvorfor. Til gengæld rejser det bekymring for, om ulvene simpelthen skaffes af vejen. Vi appellerer derfor til, at justitsministeriet og miljøministeriet skrider til handling, så vi ikke mister de sidste ulve, vi har tilbage.

Siden ulven genindvandrede i Danmark i 2012 er ni af de 24 indvandrede og danskfødte ulve sporløst "forsvundet". Det fremgår af den seneste statusopgørelse for ulve i Danmark fra ulveforskerne ved Aarhus Universitet.

Forskerne har fuldstændig styr på de danske ulve og kan følge hver enkelt af slagsen ved hjælp af vildtkameraer og indsamling af afføring og DNA-materiale. Når der ikke er konstateret spor af en ulv i et år, konkluderer forskerne, at ulven er død.

Ulve, der dør af naturlige årsager, eller ved fx påkørsel, spores, identificeres og undersøges, som det skete med den allerførste indvandrede Thy-ulv, der blev fundet i Hanstholm Reservatet i 2012. Det er derfor usandsynligt, at så mange ulve er døde af naturlige årsager. De "forsvundne" ulve er heller ikke vandret til Tyskland, for her findes og identificeres de også. Ulve, der krydser grænsen, har Danmark og Tyskland helt styr på.

Blandt de "forsvundne" ulve er det første Stråsø-par, der etablerede revir i skoven i 2016 og fik otte hvalpe efterfølgende. Begge ulve er sporløst "forsvundet" i løbet af 2017 og 2018, fremgår det af forskernes statusrapporter. Det er usandsynligt, at et ulvepar forlader et revir, hvor de har fået otte hvalpe. Ulve er meget trofaste over for deres revir, som de næsten altid bliver i hele livet og som ofte går i arv.

Det er netop tilfældet i Stråsø. I 2018 etablerede et nyt ulvepar sig her, nemlig en hunhvalp fra det første kuld i 2017 og en han, hun havde hentet i Tyskland. Ifølge forskernes seneste rapport er denne han også "forsvundet".

Ulforskerne vurderer det som mest sandsynligt, at de "forsvundne" ulve er blevet ofre for illegal jagt. Forskergruppen har også for nylig formuleret et rådgivningsnotat på bestilling fra Miljøministeriet med titlen "Tiltag mod ulovlig efterstræbelse af ulv". Heri fremgår det, at "Ulovlig efterstræbelse er den mest sandsynlige forklaring på den høje, kryptiske dødelighed blandt ulve i Danmark."

Bo Håkansson, biolog og seniorrådgiver i Danmarks Naturfredningsforening frygter, at der foregår en systematisk udryddelse af ulvene i Danmark. I januar udtalte han til Kristeligt Dagblad, at han frygter, at de dræbte ulve er "skudt og gravet ned, smidt i gyllebeholdere og halmfyr i al hemmelighed," og henviste til, at sådanne anbefalingerne rent faktisk florerer i Facebook-grupper.

Senest har en lokal jagtformand i JyskeVestkysten (20. feb. 2021) sammenlignet dem, der skyder ulve, med frihedskæmpere og oplyst at have set opgørelser over antallet af nedskudte ulve. Det bestyrker frygten for, at der foregår en koordineret bekæmpelse af ulve. Og det er skidt for jægerstanden, at han ikke som formand for en jagtforening er gået til politiet med oplysningerne.

Ulforskerne fra Aarhus Universitet deler Bo Håkanssons mistanke. De vurderer, at det høje antal af forsvundne ulve peger på, at der foregår organiseret kriminalitet på området.

Det er os magtpåliggende at gøre klart, at vi ikke peger fingre af jægerne i Danmark. I vore øjne er det nemlig per definition ikke jægere, der skyder ulve, men kriminelle med adgang til skydevåben. For turde de stå ved deres gerninger ville de jo miste jagttegnet. Det her har som bekendt intet med jagt at gøre – men med simpel kriminalitet.

Det er således også værd at bemærke, at det ikke alene er ulvene, der står for skud, men også respekten for jægerstanden generelt. Derfor opfordrer vi venligt og indtrængende alle jægere til at tage kraftig afstand fra nedskydninger af ulve, hvis man måtte høre om det – også selvom det kan føles unødvendigt, da det naturligvis er helt urimeligt, at man som jæger tages til indtægt for sådanne uhyrligheder.

Ulven er en strengt beskyttet art ifølge EU's Habitatdirektiv og desuden beskyttet af dansk lovgivning i artsfredningsbekendtgørelsen, jagt- og vildtforvaltningsloven og naturbeskyttelsesloven. Det vil sige, at Danmark har pligt til at beskytte arten og dens levesteder.

At 9 ud af 24 ulve sandsynligvis er dræbt illegalt i Danmark på otte år, uden at man blot har fundet resterne, vidner om at denne type kriminalitet er utrolig vanskelig at efterforske. Men det vidner også om, at dansk naturbeskyttelse på dette område er utilstrækkelig.

Ikke mindst de mange ulovlige ulvedrab er baggrunden for, at Vildtforvaltningsrådet i oktober 2020 skrev til miljøministeren og justitsministeren og appellerede til, at rammerne for efterforskning styrkes samt at strafferammen for faunakriminalitet skærpes.

Vildtforvaltningsrådet består af repræsentanter for Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danmarks Jægerforbund, Friluftsrådet, Dansk Skovforening, Landbrug & Fødevarer og Dyrenes Beskyttelse.

I appellen beskrev rådet blandt andet, at man har en generel bekymring for krybskytteri og at rådet oftere oplever grove overtrædelser af jagtlovens og naturbeskyttelsens bestemmelser om fredede arter. Det gælder blandt andet bevidst forgiftning af rovfugle, bevidst nedskydning af fredede pattedyr og nedskydning af arter i fredningsperioder eller uden for jagttid.

Det glæder os derfor meget, at miljøministeren har inviteret Vildtforvaltningsrådet til møde. Og heldigvis er der også muligheder for at slå ned på krybskytteriet.

Ulveforskerne fra Aarhus Universitet fremsætter nemlig i deres førnævnte notat til Miljøministeriet hele 26 forslag til tiltag, der kan forebygge de illegale ulvedrab. Forslagene spænder fra mere politimæssig kontrol og overvågning af ulverevirer og GPS-overvågning af ulve, over bedre formidling til offentligheden om ulve til styrkelse af politiets efterforskning, bedre udnyttelse af strafferammen og frakendelse af jagttegn ved illegale drab på ulve.

Fra DN Ikast-Brande, DN Ringkøbing-Skjern, DN Herning, DN Skive, DN Viborg, DN Holstebro, DN Struer og DN Lemvig skal der lyde en stor bøn og opfordring til, at miljøministeren og justitsministeren afsætter de nødvendige ressourcer til at passe på de sidste ulve. Forskergruppen har vist vejen for, hvad der skal til. Nu skal der handles, mens tid er.